

Richtsnoeren inzake het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model

Richtsnoeren inzake het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model

1. Inleiding

- 1.1. Ingevolge artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 van 24 november 2010 (hierna "Eiopa-verordening")¹ vaardigt Eiopa aan de bevoegde nationale autoriteiten gerichte richtsnoeren uit over de te volgen werkwijze in de voorbereidingsfase in aanloop naar de toepassing van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsbedrijf (de Solvabiliteit II-richtlijn)².
- 1.2. De onderhavige richtsnoeren zijn van toepassing op het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model. In het kader van dat proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de mate waarin een verzekerings- of herverzekeringsonderneming voorbereid is om een aanvraag in te dienen voor het gebruik van een intern model voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste overeenkomstig Solvabiliteit II en om te voldoen aan de vereisten voor interne modellen zoals neergelegd in Richtlijn 2009/138/EG, met name in de artikelen 112, 113, 115, 116 en 120 tot en met 126.
- 1.3. Bij gebrek aan voorbereidende richtsnoeren kunnen Europese bevoegde nationale autoriteiten zich genoodzaakt zien om nationale oplossingen te ontwikkelen om te zorgen voor een degelijk, risicogebaseerd toezicht. In plaats van een consistent en convergerend toezicht in de EU komen er dan mogelijk verschillende nationale oplossingen tot stand, wat nadelig is voor een goede werking van de interne markt.
- 1.4. Het is van cruciaal belang dat bij de voorbereiding van Solvabiliteit II een consistente en convergerende aanpak wordt gevolgd. Deze richtsnoeren moeten worden gezien als voorbereidend werk voor Solvabiliteit II, door voor een aantal kernelementen van Solvabiliteit II voorbereidingen te bevorderen. Hiermee moet ervoor worden gezorgd dat ondernemingen een gezonde bedrijfsvoering hebben en dat toezichthouders over voldoende informatie beschikken. Deze elementen zijn het governancestelsel, met inbegrip van het risicomanagementsysteem en een prospectieve beoordeling van de eigen risico's van de onderneming (gebaseerd op de principes van de beoordeling van het eigen risico en de solvabiliteit (*Own Risk and Solvability Assessment* – ORSA)), het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model, en het aanleveren van informatie aan de bevoegde nationale autoriteiten.
- 1.5. Een tijdige voorbereiding is van essentieel belang om zeker te stellen dat ondernemingen en bevoegde nationale autoriteiten, op het moment dat Solvabiliteit II volledig van toepassing is, goed voorbereid zijn en in staat om

¹ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48–83.

² PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1-155.

het nieuwe systeem toe te passen. Met het oog hierop wordt van de bevoegde nationale autoriteiten verwacht dat zij met de ondernemingen een intensieve dialoog zullen voeren.

- 1.6. Als onderdeel van de voorbereiding op de tenuitvoerlegging van Solvabiliteit II moeten de bevoegde nationale autoriteiten vanaf 1 januari 2014 de in dit document vervatte richtsnoeren invoeren, zodat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de passende maatregelen nemen met het oog op volledige implementatie van Solvabiliteit II.
- 1.7. De bevoegde nationale autoriteiten moeten Eiopa eind februari van elk jaar voor het voorafgaande jaar een voortgangsverslag sturen over de toepassing van deze richtsnoeren. De uiterste termijn voor het eerste verslag is 28 februari 2015, voor de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014.
- 1.8. De Eiopa-richtsnoeren inzake het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model (hierna ook "het proces van pre-applicatie" genoemd) zijn bedoeld om bevoegde nationale autoriteiten en verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die betrokken zijn bij dat proces van pre-applicatie, te voorzien van advies over de aspecten waar zij op moeten letten teneinde die bevoegde nationale autoriteiten in staat te stellen zich een beeld te vormen van de mate waarin een verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan de vereisten op grond van Solvabiliteit II voldoet om een aanvraag in te dienen voor het gebruik van een intern model voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste. Het proces van pre-applicatie is derhalve geen goedkeuring vooraf van het intern model. Overeenkomstig Solvabiliteit II moet een verzekerings- en herverzekeringsonderneming bij het indienen van een dergelijke aanvraag voldoen aan de vereisten van de richtlijn zoals nader uitgewerkt in de nog uit te vaardigen gedelegeerde regelgeving.
- 1.9. De richtsnoeren hebben tot doel de convergentie van de toezichtpraktijken tijdens het proces van pre-applicatie te vergroten. Daarnaast dienen zij als ondersteuning voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bij het ontwikkelen van hun intern-modelkader zodat zij in staat zijn een aanvraag voor het gebruik van een intern model overeenkomstig Solvabiliteit II in te dienen. De richtsnoeren gelden voorts ook voor het proces van pre-applicatie voor ondernemingen die voornemens zijn een aanvraag in te dienen met het oog op een besluit over het gebruik van een intern model vanaf de eerste dag van de inwerkingtreding van Solvabiliteit II.
- 1.10. Indien er sprake is van een proces van pre-applicatie voor groepen, moet de communicatie tussen de bevoegde nationale autoriteiten in de colleges van toezichthouders toereikend zijn, met name die tussen de betrokken bevoegde nationale autoriteiten.

- 1.11. Er moet bij voortduring communicatie zijn tussen de bevoegde nationale autoriteiten en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming tijdens het proces van pre-applicatie en de daaropvolgende beoordeling van de aanvraag die de onderneming overeenkomstig Solvabiliteit II kan indienen, maar ook nadat het interne model is goedgekeurd, tijdens het reguliere het toezichtsproces.
- 1.12. Meer informatie over het proces van pre-applicatie is te vinden in de *Level 3 Guidance on Pre-Application process for internal models* van CEIOPS (het vroegere Consultation Paper 80 van het CEIOPS)³.
- 1.13. Van nationale nationale autoriteiten wordt verwacht dat zij erop toezien dat deze richtsnoeren worden toegepast op een wijze die proportioneel is aan de aard, omvang en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan de werkzaamheden van de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen. De richtsnoeren op zich weerspiegelen al de toepassing van het proportionaliteitsbeginsel doordat het beginsel daarin opgenomen is en ook doordat de richtsnoeren met het oog daarop bijzondere maatregelen op bepaalde gebieden introduceren.
- 1.14. Tenzij uitdrukkelijk anderszins wordt aangegeven, zijn alle richtsnoeren van toepassing op het proces van pre-applicatie voor:
- een geheel of gedeeltelijk intern model dat zal worden ingediend met het oog op het verkrijgen van een besluit tot goedkeuring om dat model te gebruiken voor het berekenen van het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming overeenkomstig Solvabiliteit II;
 - een geheel of gedeeltelijk intern model voor een groep (zoals hieronder nader gedefinieerd) dat met het oog op een dergelijk besluit tot goedkeuring zal worden ingediend.
- 1.15. Voor het doel van de richtsnoeren van afdeling II gelden de volgende definities:
- *intern model/interne modellen voor een groep (of voor groepen)*: een intern model dat overeenkomstig Solvabiliteit II zal worden gebruikt voor de berekening van uitsluitend het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep (op grond van artikel 230 van Solvabiliteit II) en een intern model dat overeenkomstig Solvabiliteit II zal worden gebruikt voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep alsook voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van ten minste één verbonden onderneming die onder het toepassingsgebied valt van dat interne model voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep (intern model van een groep overeenkomstig artikel 231 van Solvabiliteit II);

³ https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/consultations/consultationpapers/CP80/CEIOPS-DOC-76-10-Guidance-pre-application-internal-models.pdf

- *de betreffende bevoegde nationale autoriteiten*: de bevoegde nationale autoriteiten van alle lidstaten waar hoofdkantoren zijn gevestigd van de individuele verbonden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die onder het toepassingsgebied van het hierboven bedoelde interne model van een groep vallen (artikel 231 van Solvabiliteit II) en waarvoor het solvabiliteitskapitaalvereiste op basis van het groepsinterne model zal worden berekend;
- *de betrokken bevoegde nationale autoriteiten*: de bevoegde nationale autoriteiten van alle lidstaten waar de hoofdkantoren zijn gevestigd van verbonden ondernemingen die onder het toepassingsgebied van het groepsinterne model vallen (overeenkomstig zowel artikel 230 als artikel 231 van Solvabiliteit II);

In geval van een groepsintern model als bedoeld in artikel 231 van Solvabiliteit II maken de *betreffende bevoegde nationale autoriteiten* onderdeel uit van deze *betrokken bevoegde nationale autoriteiten*;

- *deskundig oordeel*: de expertise van individuele personen of comités met relevante kennis en ervaring van en inzicht in de risico's die verbonden zijn met verzekerings- en herverzekeringsactiviteiten;
- *rijkdom van de kansverdelingsverwachting*: in twee dimensies te bepalen: de mate waarin de onderneming kennis heeft van het risicoprofiel zoals dit tot uiting komt in de reeks gebeurtenissen die ten grondslag liggen aan de kansverdelingsverwachting, en de mate waarin de gekozen berekeningsmethode deze informatie kan omzetten in een verdeling van monetaire waarden die gerelateerd zijn aan veranderingen in het kernvermogen. Het concept van rijkdom mag niet beperkt worden tot de granulariteit van de weergave van de kansverdelingsverwachting, want zelfs een verwachting in de vorm van een continue functie kan een lage rijkdom hebben;
- *referentierisicomaatstaf*: de Value-at-Risk (VaR) van het kernvermogen met een betrouwbaarheidsgraad van 99,5% over een periode van één jaar als bedoeld in artikel 101, lid 3, van Solvabiliteit II;
- *analytisch gesloten formules*: directe wiskundige formules die de door de onderneming gekozen risicomaatstaf koppelen aan bovengenoemde referentiemaatstaf;
- $t=0$: de datum waarop de onderneming op basis van haar interne model het solvabiliteitskapitaalvereiste zal berekenen;
- $t=1$: één jaar na de datum waarop de onderneming op basis van haar interne model het solvabiliteitskapitaalvereiste zal berekenen;
- *materieel kwantitatief of kwalitatief aspect van een intern model*: een kwantitatief of kwalitatief aspect van een intern model wordt als *materieel* aangemerkt wanneer een verandering of fout in dat aspect een

effect op de outputs van het interne model kan genereren dat van invloed kan zijn op de besluitvorming of het oordeel van de gebruikers van de betreffende informatie, met inbegrip van de bevoegde nationale autoriteiten.

1.16. Deze richtsnoeren zijn van toepassing vanaf 1 januari 2014.

Afdeling I: Algemene bepalingen voor richtsnoeren

Richtsnoer 1 – Algemene bepalingen voor richtsnoeren

- 1.17. De bevoegde nationale autoriteiten moeten de nodige stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat vanaf 1 januari 2014 de onderhavige richtsnoeren betreffende het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model worden toegepast.
- 1.18. Tijdens het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten de nodige stappen ondernemen om zich een beeld te kunnen vormen van de mate waarin een verzekerings- of herverzekeringsonderneming die zich in het proces van pre-applicatie bevindt, voorbereid is om een aanvraag in te dienen voor het gebruik van een intern model voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste overeenkomstig Solvabiliteit II en om te voldoen aan de vereisten voor interne modellen zoals neergelegd in Richtlijn 2009/138/EG, met name in de artikelen 112, 113, 115, 116, 120 tot en met 126 en 231.
- 1.19. Tijdens het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die zich in het proces van pre-applicatie bevindt, passende maatregelen neemt opdat zij:
- a) een zodanig kader voor een intern model ontwikkelt dat haar in staat stelt zich voor te bereiden op het gebruik van het interne model voor zowel risicobeheerdoeleinden en besluitvorming als de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste; en
 - b) voorbereid is op de mogelijkheid dat haar interne model niet wordt goedgekeurd en zij procedures vaststelt om het solvabiliteitskapitaalvereiste te berekenen aan de hand van de standaardformule, waarbij tevens de gevolgen voor de kapitaalplanning in aanmerking worden genomen.

Richtsnoer 2 – Voortgangsverslag aan Eiopa

- 1.20. De bevoegde nationale autoriteiten moeten Eiopa uiterlijk eind februari van elk jaar een voortgangsverslag sturen over de toepassing van deze richtsnoeren in het voorafgaande jaar. De deadline voor het eerste verslag is 28 februari 2015, voor de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014.

Afdeling II: Proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model

Hoofdstuk 1: Algemene richtsnoeren

Richtsnoer 3 – Controle door de bevoegde nationale autoriteiten

- 1.21. Tijdens het vaststellen en overwegen van de omvang van de controles die de bevoegde nationale autoriteiten uitvoeren met het oog op het proces van pre-applicatie, moeten zij in ieder geval rekening houden met:
- a) de specifieke kenmerken van de onderneming die zich in het proces van pre-applicatie bevindt, en van haar interne model;
 - b) het verband tussen het aspect van het interne model dat onderwerp is van de controle en de overige onderdelen van het interne model; en
 - c) het proportionaliteitsbeginsel als bedoeld in artikel 29, lid 3, van Solvabiliteit II, echter rekening houdend met het feit dat de toepassing van dat proportionaliteitsbeginsel op geen enkele wijze mag leiden tot het terzijde schuiven of beperken van de vereisten voor interne modellen zoals neergelegd in Solvabiliteit II. Met name moeten de bevoegde nationale autoriteiten het proportionaliteitsbeginsel in aanmerking nemen door het volgende in overweging te nemen:
 - (i) de aard, omvang en complexiteit van de risico's waaraan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt blootgesteld; en
 - (ii) de opzet, het toepassingsgebied en de kwalitatieve aspecten van het interne model van de betreffende onderneming.
- 1.22. De bevoegde nationale autoriteiten moeten de betreffende onderneming van doorlopende feedback voorzien over de controles die zij met betrekking tot het interne model uitvoeren in het kader van het proces van pre-applicatie.
- 1.23. De bevoegde nationale autoriteiten moeten erop toezien dat de onderneming tijdens het proces van pre-applicatie bij hen het solvabiliteitskapitaalvereiste op basis van de standaardformule indient. De in te dienen informatie moet het totale solvabiliteitskapitaalvereiste omvatten en de volgende risicocategorieën met betrekking tot risico's die binnen het bereik van het interne model vallen:
- a) marktrisico;
 - b) tegenpartijrisico;
 - c) levensverzekeringstechnisch risico;
 - d) ziektekostenverzekeringstechnisch risico;
 - e) schadeverzekeringstechnisch risico;
 - f) schadeverzekeringscatastroferisico;
 - g) operationele risico's.
- 1.24. De in te dienen informatie moet met goedkeuring van de bevoegde nationale autoriteiten op een zo hoog mogelijk fijnmazig niveau dat zij passend achten

worden opgesteld, en bij het indienen van de informatie moet rekening worden gehouden met de onderdelen als omschreven in de Technische bijlage I en de details als beschreven in de Technische bijlage II bij de Richtsnoeren voor het indienen van informatie bij de bevoegde nationale autoriteiten. De onderneming moet zich bij het indienen van deze informatie houden aan de referentiedata en uiterste termijnen die tijdens het proces van pre-applicatie zijn overeengekomen met de bevoegde nationale autoriteiten.

Richtsnoer 4 – Wijzigingen van het interne model tijdens het proces van pre-applicatie

- 1.25. De bevoegde nationale autoriteiten moeten toezicht houden op de wijzigingen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in haar interne model aanbrengt nadat tijdens het proces van pre-applicatie een aantal controles is afgerond, en moeten deze wijzigingen, indien van toepassing, controleren.
- 1.26. Te dien einde moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming hen in kennis stelt van alle wijzigingen of geplande wijzigingen van het interne model die de onderneming relevant acht.
- 1.27. Met betrekking tot de wijzigingen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming tijdens het proces van pre-applicatie in haar interne model aanbrengt, moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich ten minste een beeld vormen van:
 - a) de governance die de onderneming hanteert met betrekking tot deze wijzigingen, met inbegrip van de interne goedkeuring van de wijzigingen, de interne communicatie, de documentatie en de validering van de wijzigingen; en
 - b) de classificatie van de wijzigingen, zoals door de onderneming vastgesteld.

Hoofdstuk 2: Modelwijzigingen

Richtsnoer 5 – Reikwijdte van de beleidslijn voor modelwijzigingen

- 1.28. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bij het vaststellen van de beleidslijn voor wijziging van het model aandacht besteedt aan alle relevante onderliggende oorzaken van wijzigingen die van invloed kunnen zijn op het solvabiliteitskapitaalvereiste, met inbegrip van ten minste wijzigingen:
 - a) in het governancestelsel van de onderneming;
 - b) in de naleving door de onderneming van de vereisten die aan het gebruik van het interne model worden gesteld;

- c) in de juistheid van de technische specificaties van het interne model van de onderneming; en
- d) in het risicoprofiel van de onderneming.

Richtsnoer 6 - Definitie van een ingrijpende wijziging

- 1.29. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een aantal essentiële kwalitatieve of kwantitatieve indicatoren ontwikkelt en gebruikt om te definiëren wat onder een ingrijpende wijziging moet worden verstaan, en van de vraag of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een objectieve aanpak hanteert om een wijziging als ingrijpend te classificeren.
- 1.30. Hoewel het kwantitatieve effect van een modelwijziging op het solvabiliteitskapitaalvereiste of op individuele componenten van het solvabiliteitskapitaalvereiste een van de indicatoren kan zijn die een verzekerings- of herverzekeringsonderneming voornemens is te gebruiken om wijzigingen als ingrijpend aan te merken, moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de onderneming waarborgt dat er ook andere kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren worden gebruikt.
- 1.31. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat er bij de indicatoren die zij ontwikkelt, rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van de onderneming zelf en van haar interne model.

Richtsnoer 7 – Combinatie van een aantal wijzigingen

- 1.32. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voornemens is zowel het effect van elke afzonderlijke wijziging als het effect van alle wijzigingen samen op het solvabiliteitskapitaalvereiste of zijn individuele componenten te evalueren.
- 1.33. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voornemens is dergelijke effecten te evalueren teneinde te voorkomen dat afzonderlijke effecten die elkaar wederzijds opheffen en het gecombineerde effect van meerdere wijzigingen over het hoofd worden gezien.

Richtsnoer 8 – Beleidslijn voor wijzigingen in het interne model van een groep (als bedoeld in artikel 231 van Solvabiliteit II)

- 1.34. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de betrokken bevoegde nationale autoriteiten, indien er sprake is van een intern model voor een groep, zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming één uniforme beleidslijn voor modelwijzigingen ontwikkelt.
- 1.35. De betrokken bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming

waarborgt dat de beleidslijn voor modelwijzigingen een specificatie omvat van ingrijpende en niet-ingrijpende wijzigingen met betrekking tot de groep alsook elk van de verbonden ondernemingen die het interne model van de groep zullen gaan gebruiken om hun individuele solvabiliteitskapitaalvereiste te berekenen.

- 1.36. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen over de vraag hoe de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat elke wijziging die voor een afzonderlijke onderneming ingrijpend is, binnen de beleidslijn als een ingrijpende wijziging wordt geclassificeerd.

Hoofdstuk 3: Gebruikstest

Richtsnoer 9 – Beoordeling van de naleving

- 1.37. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich er een beeld van vormen dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voldoet aan de vereisten van de gebruikstest te voldoen als bedoeld in artikel 120 van Solvabiliteit II, en met name met betrekking tot ten minste:

- a) de verschillende toepassingen van het model;
- b) de wijze waarop het model is afgestemd op de bedrijfsactiviteiten;
- c) de mate van inzicht in het model;
- d) de wijze waarop het model de besluitvorming ondersteunt; en
- e) de wijze waarop het model in het riskmanagementsysteem is geïntegreerd.

- 1.38. Bij hun beeldvorming moeten de bevoegde nationale autoriteiten in aanmerking nemen dat er geen volledige en uitgebreide lijst met specifieke gebruikstoepassingen wordt voorgeschreven aan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Richtsnoer 10 – Stimulans om de kwaliteit van het interne model te verbeteren

- 1.39. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat het interne model in haar riskmanagementsysteem en besluitvormingsprocessen wordt gebruikt op een wijze die ertoe aanzet de kwaliteit van het interne model als zodanig te verbeteren.

Richtsnoer 11 – Afstemming op de bedrijfsactiviteiten

- 1.40. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten bij de beeldvorming over de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de mate van detail waarin het

interne model is afgestemd op de bedrijfsactiviteiten passend is, ten minste de navolgende factoren in aanmerking nemen:

- a) of de gebruikstoepassingen van het interne model door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming binnen haar besluitvormingsproces betrekking hebben op kern-ondernemingsbesluiten, met inbegrip van strategische besluiten en alle andere relevante besluiten;
- b) het riskmanagementsysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en de mate van granulariteit van dit systeem;
- c) de granulariteit die vereist is met het oog op het besluitvormingsproces van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;
- d) de besluitvormingsstructuur in de verzekerings- of herverzekeringsonderneming; en
- e) de interne vastlegging door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in relatie tot de structuur van de output van het interne model
- f) .

Richtsnoer 12 – Inzicht in het interne model

- 1.41. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan en relevante gebruikers die het interne model voor de besluitvorming gebruiken, inzicht in dat model hebben.
- 1.42. Om zich een beeld te kunnen vormen van het inzicht dat vertegenwoordigers van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan of personen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming daadwerkelijk besturen, hebben in het interne model, moeten de bevoegde nationale autoriteiten overwegen om gesprekken met hen te voeren.
- 1.43. De bevoegde nationale autoriteiten moeten ook overwegen om de notulen van directievergaderingen of van andere relevante besluitvormingsorganen te bestuderen teneinde zich een beeld te kunnen vormen van de mate waarin de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in staat is om aan de vereisten van de gebruikstest te voldoen.

Richtsnoer 13 – Ondersteuning van de besluitvorming

- 1.44. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt en kan aantonen dat het interne model bij besluitvorming wordt gebruikt.

Richtsnoer 14 – Ondersteuning van de besluitvorming

1.45. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de interne belanghebbenden van de onderneming, met name haar bestuurlijke, beleidsbepalende en toezichthoudende organen, periodiek de resultaten van de interne modellen ontvangen die verband houden met de relevante bedrijfsbesluiten.

Richtsnoer 15 – Ondersteuning van de besluitvorming

1.46. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat met het interne model ten minste het economisch kapitaal kan worden gemeten en kan worden vastgesteld welke effecten de mogelijke besluiten waarvoor het model wordt gebruikt, op het risicoprofiel hebben.

1.47. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aantoont dat zij ook inzicht heeft in het effect dat dergelijke besluiten op het solvabiliteitskapitaalvereiste zullen hebben.

Richtsnoer 16 – Frequentie van de berekening

1.48. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een proces ontwikkelt om haar risicoprofiel te bewaken en van de wijze waarop een significante wijziging in het risicoprofiel een herberekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste in gang zet.

Richtsnoer 17 – Specifieke groepskenmerken

1.49. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de betrokken bevoegde nationale autoriteiten, indien er van een intern model voor de groep sprake is, zich een beeld vormen van de wijze waarop de deelnemende onderneming en de met de groep verbonden ondernemingen die het interne groepsmodel zullen gebruiken om hun individuele solvabiliteitskapitaalvereiste te berekenen, samenwerken om ervoor te zorgen dat de opzet van het interne model op hun bedrijfsactiviteiten is afgestemd.

1.50. De betrokken bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld van vormen van de bewijsstukken die door de deelnemende onderneming en de verbonden ondernemingen zijn overgelegd om aan te tonen dat ten minste:

- a) de individuele solvabiliteitskapitaalvereiste van de genoemde ondernemingen wordt berekend met de frequentie die is voorgeschreven in artikel 102 van Solvabiliteit II en voorts wanneer dit noodzakelijk mocht zijn in het kader van het besluitvormingsproces;
- b) de genoemde ondernemingen wijzigingen in het interne model van de groep kunnen voorstellen, met name met betrekking tot componenten die materieel zijn voor die ondernemingen of in vervolg op wijzigingen in

hun risicoprofiel; daarbij rekening houdend met de omgeving waarin de onderneming werkzaam is; en

- c) de verbonden ondernemingen over een passend inzicht beschikken in die onderdelen van het interne model die betrekking hebben op de risico's van de betreffende onderneming.

1.51. De betrokken bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die een groepsintern model gebruiken om hun solvabiliteitskapitaalvereiste te berekenen, waarborgen dat de opzet van het interne model is afgestemd op hun bedrijfsactiviteiten en riskmanagementsysteem, met inbegrip van de productie van outputs, zowel op het niveau van de groep als op het niveau van de verbonden ondernemingen die over een mate van granulariteit beschikken die ervoor zorgt dat het interne model van de groep een toereikende rol kan spelen in hun besluitvormingsprocessen.

Hoofdstuk 4: Vaststellen van aannames en deskundig oordeel

Richtsnoer 18 – Vaststellen van aannames

- 1.52. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aannames vaststelt en met name ook gebruik maakt van een deskundig oordeel, daarbij rekening houdend met het materiële karakter van het effect van het gebruik van de aannames met betrekking tot de navolgende richtsnoeren over het vaststellen van aannames en deskundig oordeel.
- 1.53. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de onderneming het materiële karakter beoordeelt, daarbij rekening houdend met zowel kwantitatieve als kwalitatieve indicatoren en met omstandigheden waarin extreme verliezen kunnen optreden.
- 1.54. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de in aanmerking genomen indicatoren in hun totaliteit evalueert.

Richtsnoer 19 – Governance

- 1.55. Door middel het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat het vaststellen van de aannames, en met name het gebruik van een deskundig oordeel, op basis van een gevalideerd en gedocumenteerd proces verloopt.
- 1.56. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de aannames in de loop der tijd en binnen de gehele verzekerings- en herverzekeringsonderneming op consistente wijze worden ontwikkeld en gebruikt en dat zij geschikt zijn voor het voorgenomen gebruik.

- 1.57. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de aannames naargelang van hun materiële karakter op het gepaste managementniveau bekrachtigt, voor de meest materiële aannames tot op en met inbegrip van het niveau van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan.

Richtsnoer 20 - Communicatie en onzekerheid

- 1.58. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat bij de processen rondom de aannames, en met name rondom het gebruik van een deskundig oordeel bij het selecteren van die aannames, specifiek wordt getracht om de risico's op misverstanden en miscommunicatie tussen de verschillende rollen verband houdende met die aannames, te mitigeren.
- 1.59. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een formeel en gedocumenteerd feedbackproces vaststelt tussen de verstrekkers en gebruikers van materiële deskundige oordelen en de daaruit voortvloeiende aannames.
- 1.60. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming ervoor zorg draagt dat er sprake is van transparantie met betrekking tot de onzekerheid van de aannames en de daaraan gerelateerde variatie in de uiteindelijke resultaten.

Richtsnoer 21 - Documentatie

- 1.61. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming het proces voor het vaststellen van de aannames, en met name het gebruik van deskundige oordelen, op een zodanige manier documenteert dat het proces transparant is.
- 1.62. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de resulterende aannames en hun materiële karakter, de betrokken deskundigen, het voorgenomen gebruik en de geldigheidsduur van bedoelde aannames in haar documentatie opneemt.
- 1.63. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de achterliggende redenen voor het oordeel in de documentatie opneemt, met inbegrip van de gebruikte informatiebronnen, en wel op een zodanig gedetailleerd niveau dat zowel de gebruikte aannames als het proces en de besluitvormingscriteria voor de selectie van de aannames (en het terzijde schuiven van de overige alternatieven) transparant zijn.
- 1.64. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de gebruikers van materiële aannames de beschikking krijgen over duidelijke en uitgebreide schriftelijke informatie over die aannames.

Richtsnoer 22 - Validering

- 1.65. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat het proces voor het selecteren van aannames en voor het gebruik van deskundige oordelen wordt gevalideerd.
- 1.66. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat het proces en de instrumenten voor de validering van de aannames en met name voor het gebruik van deskundige oordelen worden gedocumenteerd.
- 1.67. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de wijzigingen in materiële aannames als gevolg van nieuwe informatie en analyses bijhoudt en een verklaring geeft voor die wijzigingen alsook voor afwijkingen van de realisaties van materiële aannames.
- 1.68. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, indien haalbaar en van toepassing, ook andere valideringsinstrumenten gebruikt, zoals stresstets of gevoeligheidstets.
- 1.69. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de geselecteerde aannames op basis van onafhankelijke interne en externe expertise evalueert.
- 1.70. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming opspoot of zich omstandigheden hebben voorgedaan waarin de aannames als onjuist moeten worden aangemerkt.

Hoofdstuk 5: Methodologische consistentie

Richtsnoer 24 – Controlepunten voor de consistentie

- 1.71. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de consistentie zal waarborgen tussen de gebruikte methoden om de kansverdelingsverwachting te berekenen en de gebruikte methoden voor de waardering van de activa en passiva in de balans voor solvabiliteitsdoeleinden.
- 1.72. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich met name een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de consistenties controleert in de navolgende fasen van de berekening van de kansverdelingsverwachting in zoverre deze relevant zijn voor de te beoordelen modelcomponent:
 - a) de consistentie in de overgang van de waardering van de activa en passiva in de balans voor solvabiliteitsdoeleinden naar het interne model om de solvabiliteitskapitaalvereisten te berekenen;

- b) de consistentie tussen de waardering van activa en passiva in het interne model op de waarderingsdatum en de waardering van activa en passiva in de balans voor solvabiliteitsdoeleinden;
- c) de consistentie tussen de prognose van de risicofactoren en hun effect op de geraamde monetaire waarden en de aannames voor deze risicofactoren wanneer zij gebruikt worden voor de waardering van activa en passiva in de balans voor solvabiliteitsdoeleinden; en
- d) de consistentie tussen de herwaardering van activa en passiva aan het eind van de periode en de waardering van activa en passiva in de balans voor solvabiliteitsdoeleinden.

Richtsnoer 24 - Consistentieaspecten

1.73. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bij het beoordelen van de consistentie ten minste de navolgende aspecten in aanmerking neemt:

- a) de consistentie tussen de toegepaste berekeningsmethoden voor de waardering van activa en passiva in de balans voor solvabiliteitsdoeleinden en voor de berekening van de kansverdelingsverwachting;
- b) de consistentie van de gegevens en parameters die gebruikt worden als input voor de respectieve berekeningen; en
- c) de consistentie van de aannames die ten grondslag liggen aan de respectieve berekeningen, met name de aannames over de contractuele opties en financiële garanties, over de toekomstige beheeractiviteiten en over de verwachte toekomstige discretionaire uitkeringen.

Richtsnoer 25 - Consistentiebeoordeling

1.74. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming periodieke consistentiebeoordelingen uitvoert als onderdeel van haar proces voor de validering van het interne model zoals neergelegd in artikel 124 van Solvabiliteit II.

1.75. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar consistentiebeoordeling waar mogelijk en proportioneel op een kwantitatieve basis uitvoert.

1.76. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bij haar consistentiebeoordeling:

- a) alle afwijkingen tussen de berekening van de kansverdelingsverwachting en de waardering van activa en passiva in de balans voor solvabiliteitsdoeleinden in kaart brengt en documenteert;

- b) zowel het afzonderlijke als gecombineerde effect van de afwijkingen beoordeelt;
- c) rechtvaardigt dat de afwijkingen niet resulteren in een inconsistentie tussen de berekening van de kansverdelingsverwachting en de waardering van activa en passiva in de balans voor solvabiliteitsdoeleinden.

Hoofdstuk 6: Kansverdelingsverwachting

Richtsnoer 26 – Kennis van het risicoprofiel

- 1.77. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de reeks van gebeurtenissen inzake de kansverdelingsverwachting die ten grondslag ligt aan het interne model, volledig is.
- 1.78. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de processen die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming worden gehanteerd om een toereikende en actuele kennis over haar risicoprofiel in stand te houden.
- 1.79. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich met name een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zich ten doel stelt de kennis over de onderliggende factoren van de risico's en andere factoren die een verklaring vormen voor het gedrag van de variabele die ten grondslag ligt aan de kansverdelingsverwachting, bij te houden zodat in die kansverdelingsverwachting alle relevante kenmerken van haar risicoprofiel tot uiting komen.

Richtsnoer 27 – Rijkdom van de kansverdelingsverwachting

- 1.80. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de adequaatheid van de actuariële en statistische technieken beoordeelt die gebruikt worden om de kansverdelingsverwachting te berekenen, en van de wijze waarop de onderneming het vermogen van deze technieken om de kennis over het risicoprofiel als belangrijk criterium te verwerken, in aanmerking neemt.
- 1.81. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de technieken selecteert die een kansverdelingsverwachting genereren met voldoende rijkdom om alle relevante kenmerken van haar risicoprofiel te omvatten en om de besluitvorming te ondersteunen.
- 1.82. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich daarnaast een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming als onderdeel van deze methodologische beoordeling de betrouwbaarheid van geschatte, ongunstige kwantielen in aanmerking neemt, gebaseerd op de kansverdelingsverwachting.
- 1.83. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de

inspanningen om een rijke kansverdelingsverwachting te genereren geen afbreuk doen aan de betrouwbaarheid van de schatting van ongunstige kwantielen.

Richtsnoer 28 – Beoordeling van de rijkdom van de kansverdelingsverwachting

1.84. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten met het oog op de beeldvorming als bedoeld in richtsnoer 28 en om een geharmoniseerde benadering van het proces van pre-applicatie en van de modelwijzigingen te waarborgen, ten minste met de volgende aspecten rekening houden:

- a) het risicoprofiel van de onderneming en in welke mate dit zijn neerslag vindt in de kansverdelingsverwachting;
- b) de actuele stand van zaken in de actuariële wetenschap en in de algemeen aanvaarde marktpraktijken;
- c) met betrekking tot het niveau van rijkdom van de kansverdelingsverwachting: alle maatregelen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming hanteert om de naleving te waarborgen van het testen van een intern model en van alle normen zoals neergelegd in de artikelen 120 tot en met 126 van Solvabiliteit II;
- d) met betrekking tot een specifiek risico dat beoordeeld wordt, de wijze waarop, wat het niveau van rijkdom van de kansverdelingsverwachting betreft, door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gekozen technieken en verkregen kansverdelingsverwachting en andere risico's binnen het toepassingsgebied van het interne model op elkaar inwerken; en
- e) de aard, omvang en complexiteit van het te beoordelen risico zoals uiteengezet in artikel 29, lid 3 van Solvabiliteit II.

Richtsnoer 29 – Vergroten van de rijkdom van de kansverdelingsverwachting

1.85. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming ervoor zorgt dat er in de kansverdelingsverwachting geen ongefundeerde rijkdom wordt geïntroduceerd, dat wil zeggen rijkdom die geen afspiegeling vormt van de oorspronkelijke kennis van haar risicoprofiel [zie richtsnoer 26].

1.86. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de methodologie die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt gehanteerd om de rijkdom van de kansverdelingsverwachting te vergroten, voldoet aan de statistische kwaliteitsnormen met betrekking tot de methoden, aannames en gegevens. Indien er bij deze technieken gebruik wordt gemaakt van deskundige oordelen,

zijn de relevante richtsnoeren over het vaststellen van aannames en deskundige oordelen van toepassing.

Hoofdstuk 7: Kalibratie – benaderingen

Richtsnoer 30 – Kennis van benaderingen

- 1.87. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aantoont dat zij over een diepgaand inzicht beschikt over de door haar gebruikte benaderingen, die zijn toegestaan op grond van artikel 122, lid 3 van Solvabiliteit II.
- 1.88. Meer in het bijzonder moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de onderneming ten minste:
- a) de fout in overweging neemt die door de benaderingen in het solvabiliteitskapitaalvereiste ontstaat;
 - b) aantoont dat de gebruikte benaderingen niet resulteren in een solvabiliteitskapitaalvereiste dat materieel ondergewaardeerd is ten opzichte van het resultaat van de berekening op basis van de referentierisicomaatstaf, teneinde te waarborgen dat de verzekeringnemers in ieder geval op een beschermingsniveau kunnen rekenen dat vergelijkbaar is met het niveau als bedoeld in artikel 101, lid 3, van Solvabiliteit II; en
 - c) in overeenstemming met haar risicoprofiel de stabiliteit van de output van de benaderingen in de loop der tijd en ook onder extreme verliesomstandigheden op de proef stelt en onderbouwt.
- 1.89. De bevoegde nationale autoriteiten moeten tegenover de verzekerings- of herverzekeringsonderneming duidelijk maken dat materiële onzekerheid met betrekking tot de benaderingen om het solvabiliteitskapitaalvereiste te herijken niet is toegestaan indien die onzekerheid tot een onderwaardering van het solvabiliteitskapitaalvereiste leidt.

Richtsnoer 31 – Referentierisicomaatstaf als een tussentijds resultaat

- 1.90. Indien de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in staat is om de referentierisicomaatstaf als tussenresultaat van het proces ter berekening van het economisch kapitaal af te leiden, moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich door middel van het proces van pre-applicatie een beeld vormen van de wijze waarop de onderneming in staat is om aan te tonen dat dit resultaat ook een adequate afspiegeling is van haar risicoprofiel.

Richtsnoer 32 – Gebruik van een andere onderliggende variabele

- 1.91. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, indien zij voor de berekening van het

solvabiliteitskapitaalvereiste de variatie van een andere onderliggende variabele dan het kernvermogen gebruikt, aantoont:

- a) dat het verschil tussen het kernvermogen en de onderliggende variabele op het moment $t=0$ en in alle voorzienbare situaties tot aan en met inbegrip het moment $t=1$ niet materieel is; dan wel
- b) ingeval dit verschil materieel is, dat er op basis van het risicoprofiel van de onderneming, in het bijzonder in omstandigheden met extreme verliezen, geen enkele materiële variatie in dit verschil mogelijk is over de komende periode.

1.92. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, indien zij voor het afleiden van de waarde van het kernvermogen de variatie van een andere onderliggende variabele dan het kernvermogen gebruikt, aantoont:

- a) dat zij in staat is om het verschil tussen het kernvermogen en de onderliggende variabele op het moment $t=0$ op elkaar te laten aansluiten; en
- b) dat zij in alle situaties tot aan en met inbegrip van het moment $t=1$ inzicht heeft in het verschil tussen het kernvermogen en de onderliggende variabele.

1.93. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de balans die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bijhoudt voor solvabiliteitsdoeleinden, de betreffende onderneming in staat stelt om de omvang van het in aanmerking komend eigen vermogen dat ter dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste beschikbaar is, te bepalen, ongeacht de berekeningsmethode die gebruikt wordt om dat solvabiliteitskapitaalvereiste vast te stellen.

Richtsnoer 33 – Gebruik van een analytisch gesloten formule

1.94. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, indien zij een analytisch gesloten formule gebruikt om haar kapitaalvereiste te herijken vanuit de interne risicomaatstaf naar de referentiemaatstaf, aantoont dat de aannames die aan de formules ten grondslag liggen overeenkomstig het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming realistisch en ook valide zijn in omstandigheden waarin van extreme verliezen sprake is.

Richtsnoer 34 – Beheeractiviteiten

1.95. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, indien zij in haar interne model voor een tijdsperiode van langer dan één jaar kiest, in het kader van de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste beheeractiviteiten in aanmerking neemt en

daarbij waarborgt dat dergelijke beheeractiviteiten op een realistische en redelijke manier zijn gemodelleerd en effect hebben op de balans voor solvabiliteitsdoeleinden tussen $t=0$ en $t=$.

- 1.96. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bij het, voor het doel van deze richtsnoeren, in ogenschouw nemen van effecten van beheeractiviteiten op de balans voor solvabiliteitsdoeleinden waarborgt dat de algemene beginselen met betrekking tot de waardering van activa en passiva gelden op het moment $t=1$.

Richtsnoer 36 – Meervoudige benaderingen

- 1.97. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, indien zij een aantal benaderingen moet uitvoeren, beoordeelt of er van enige interactie tussen deze benaderingen sprake is die uitdrukkelijk in aanmerking moet worden genomen.

Hoofdstuk 8: Toeschrijving van winsten en verliezen

Richtsnoer 36 – Definitie van winsten en verliezen

- 1.98. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming winsten en verliezen aanmerkt als wijzigingen over de relevante periode, in:
- a) het kernvermogen; of
 - b) andere financiële bedragen die in het interne model gebruikt zijn om wijzigingen in het kernvermogen vast te stellen, zoals de feitelijke verandering in economische kapitaalbronnen.
- 1.99. Voor dit doel moeten van de toeschrijving van winsten en verliezen worden uitgezonderd: de bewegingen in het kernvermogen die zijn toe te schrijven aan het bijeenbrengen van aanvullend kernvermogen, terugbetaling of aflossing van kernvermogen en de verdeling van kernvermogen.
- 1.100. Indien een onderneming in haar interne model een andere variabele dan het kernvermogen gebruikt, moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming deze variabele voor het toeschrijven van winsten en verliezen gebruikt.
- 1.101. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de onderneming middels de toeschrijving van winsten en verliezen vaststelt op welke manier wijzigingen in de onderliggende factoren ter bepaling van het risico verband houden met de verschuiving in de variabele die ten grondslag ligt aan de kansverdelingsverwachting.

Richtsnoer 37 – Toepassing van de toeschrijving van winsten en verliezen

1.102. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de toeschrijving van winsten en verliezen consistent is met de beoogde toepassingen van de toeschrijving van winsten en verliezen in de gebruikstest en in het valideringsproces.

Richtsnoer 38 – Toepassing van de toeschrijving van winsten en verliezen en validering

1.103. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat informatie over hoe het model in het verleden heeft gefunctioneerd, verkregen op basis van de toeschrijving van de winsten en verliezen, in de reguliere valideringscyclus van de onderneming wordt geïntegreerd.

Hoofdstuk 9: Validering

Richtsnoer 39 – Valideringsbeleidslijn en valideringsverslag

1.104. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de valideringsbeleidslijn die zij vaststelt, in ieder geval de navolgende elementen omvat:

- a) de processen, methoden en instrumenten die gebruikt worden om het interne model te valideren en de bijbehorende doelstellingen;
- b) de frequentie van de periodieke valideringen voor elk onderdeel van het interne model en de omstandigheden die aanleiding geven tot een aanvullende validering;
- c) de personen die voor elke valideringstaak verantwoordelijk zijn; en
- d) de te volgen procedure indien er in het kader van het modelvalideringsproces problemen zijn geconstateerd met betrekking tot de betrouwbaarheid van het interne model, evenals een beschrijving van het besluitvormingsproces om die problemen aan te pakken.

1.105. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in een valideringsverslag de resultaten van de validering samen met de conclusies en gevolgen naar aanleiding van de analyse van die validering documenteert.

1.106. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in dat verslag een verwijzing opneemt naar de gegevensreeksen ten behoeve van de validering als bedoeld in richtsnoer 50, alsook de procedure voor bekrachtiging door de belangrijkste deelnemers aan dit proces.

Richtsnoer 40 – Toepassingsgebied en doel van het valideringsproces

- 1.107. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bij het specificeren van het doel en het toepassingsgebied van de validering, voor elk onderdeel van het interne model duidelijk aangeeft wat de specifieke doelstelling is van de validering.
- 1.108. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in het toepassingsgebied van de validering zowel de kwalitatieve als kwantitatieve aspecten van het interne model in aanmerking neemt.
- 1.109. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, bij het in aanmerking nemen van het toepassingsgebied van de validering, naast de validering van de verschillende onderdelen van het interne model ook de validering van het gehele model in aanmerking neemt en met name de deugdelijkheid van de berekende kansverdelingsverwachting om te waarborgen dat de omvang van het wettelijk voorgeschreven kapitaal niet materieel verkeerd wordt weergegeven.

Richtsnoer 41 – Materialiteit

- 1.110. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, wanneer zij materialiteit in aanmerking neemt om een beslissing te nemen over de reikwijdte van de valideringsactiviteiten, de materialiteit van het onderdeel van het interne model dat wordt gevalideerd niet slechts als afzonderlijk onderdeel maar ook in combinatie met de andere onderdelen in aanmerking neemt.
- 1.111. Indien de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bepaalde afzonderlijke onderdelen van het interne model niet met een hoog niveau van nauwkeurigheid valideert vanwege gebrek aan materialiteit van die onderdelen, moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niettemin in aanmerking neemt dat de betreffende onderdelen in combinatie wel materieel kunnen zijn, wanneer zij een besluit neemt over de adequate validering van die onderdelen.
- 1.112. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de onderneming bij het vaststellen van materialiteit in de context van de validering ook gevoeligheidstests in overweging neemt.

Richtsnoer 42 – Kwaliteit van het valideringsproces

- 1.113. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming alle bekende beperkingen van het huidige valideringsproces beschrijft.
- 1.114. Indien er sprake is van beperkingen bij de validering van onderdelen waarop het valideringsproces van toepassing is, moeten de bevoegde nationale

autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zich hiervan bewust is en deze beperkingen ook documenteert.

- 1.115. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat bij de beoordeling van de kwaliteit van het valideringsproces expliciet wordt vermeld onder welke omstandigheden de validering niet effectief is geweest.

Richtsnoer 43 – Governance van het valideringsproces

- 1.116. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de governance die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming hanteert voor het communiceren van de resultaten van de verrichte valideringen.
- 1.117. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zich op basis van de bevindingen van het valideringsproces een algemeen oordeel vormt en hoe zij dit oordeel intern communiceert.
- 1.118. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming vooraf gedefinieerde criteria hanteert teneinde vast te stellen of het noodzakelijk is om (een deel van) de resultaten van de validering binnen de onderneming op een hoger plan te trekken.
- 1.119. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen over de vraag of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming nader specificeert onder welke omstandigheden de resultaten van het valideringsproces op een hoger plan moeten worden getrokken en over hoe de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de te volgen weg voor het op een hoger plan trekken duidelijk zo definieert en uitzet dat de onafhankelijkheid van het valideringsproces is gewaarborgd.
- 1.120. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen over de vraag of in het valideringsbeleid dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft vastgesteld, beschreven wordt op welke wijze de resultaten van de verschillende valideringsinstrumenten, zowel voor periodieke als voor aanvullende valideringen die in gang gezet zijn door specifieke omstandigheden, gerapporteerd worden en hoe deze rapportages gebruikt worden als uit de tests blijkt dat het interne model niet functioneert zoals beoogd.

Richtsnoer 44 – Taken binnen het valideringsproces

- 1.121. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, indien andere partijen dan de Risk managementfunctie een bijdrage leveren aan specifieke taken in het valideringsproces, waarborgt dat de riskmanagementfunctie de overkoepelende verantwoordelijkheid kan blijven nemen als bedoeld in artikel 44 van Solvabiliteit II, met inbegrip van de verantwoordelijkheid voor de

daadwerkelijke afronding van de uiteenlopende activiteiten in het valideringsproces.

- 1.122. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming formeel de rol toelicht van elk partij in het betreffende valideringsproces.
- 1.123. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen over de vraag of er in het valideringsbeleid dat door de onderneming is vastgesteld, rekening is gehouden met de verdeling van taken voor het gehele valideringsproces.

Richtsnoer 45 – Onafhankelijkheid van het valideringsproces

- 1.124. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de riskmanagementfunctie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met het oog op een objectieve toetsing van het interne model, waarborgt dat het valideringsproces onafhankelijk van de ontwikkeling en het gebruik van het model plaatsvindt en dat de taken die in de door de onderneming vastgestelde valideringsbeleidslijn worden beschreven, leiden tot het creëren en in stand houden van een onafhankelijk valideringsproces.
- 1.125. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, bij de besluitvorming over welke partijen een bijdrage leveren aan de taken verband houdende met het valideringsproces, rekening houdt met de aard, omvang en complexiteit van de risico's waarmee de betreffende onderneming geconfronteerd wordt, met de functie en de vaardigheden van de te betrekken personen, met de interne organisatie van de onderneming en met haar governancesysteem.

Richtsnoer 46 – Specifieke kenmerken van het interne groepsmodel

- 1.126. Door middel van het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aandacht besteedt aan de validering van het interne model in de context van de berekening van zowel het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep als het solvabiliteitskapitaalvereiste van verbonden ondernemingen zoals die met behulp van het groepsinterne model zullen worden berekend; daarnaast moeten die autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dit aandachtspunt expliciet opneemt in de valideringsbeleidslijn die voor het interne model van de groep wordt vastgesteld.
- 1.127. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de deelnemende onderneming en de verbonden ondernemingen waarvoor het solvabiliteitskapitaalvereiste op basis van het interne model zal worden berekend, één enkele valideringsbeleidslijn opstellen die zowel op het niveau van de groep als op individueel niveau op het valideringsproces van toepassing is.

Richtsnoer 47 – Verzameling van instrumenten

- 1.128. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de kwalitatieve of kwantitatieve valideringsinstrumenten die zij gebruikt, adequaat en betrouwbaar zijn om het intern model voor intern gebruik van het interne model alsmede voor het berekenen van het solvabiliteitskapitaalvereiste te valideren.
- 1.129. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming inzicht heeft in de valideringsinstrumenten die zij gebruikt, en onderkent dat verschillende instrumenten verschillende kenmerken en beperkingen hebben.
- 1.130. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen over de vraag of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming overweegt welke valideringsinstrumenten of combinatie van valideringsinstrumenten het meest geschikt zijn om het doel en het toepassingsgebied van de validering te verwezenlijken zoals nader beschreven in de door de onderneming vastgestelde valideringsbeleidslijn.
- 1.131. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een proces hanteert om een deugdelijke reeks valideringsinstrumenten te selecteren teneinde een robuust valideringsproces te waarborgen. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich daarnaast een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dit proces documenteert en tevens beoordelen of de onderneming ten minste de navolgende aspecten in aanmerking heeft genomen bij het selecteren van de valideringsinstrumenten:
- a) complexiteitsniveau: valideringsinstrumenten variërend van vereenvoudigde technieken tot geavanceerde methoden;
 - b) aard: het gebruik van zowel kwalitatieve als kwantitatieve valideringsinstrumenten dan wel een combinatie van beide;
 - c) vereiste kennis: het kennisniveau waarover de personen moeten beschikken die de validering uitvoeren;
 - d) onafhankelijkheid: het vereiste onafhankelijkheidsniveau van de persoon die de validering uitvoert;
 - e) vereiste informatie: mogelijke beperkingen aan de hoeveelheid of het soort informatie dat beschikbaar is voor een externe versus interne validering; en
 - f) de valideringscyclus: de inzet van relevante valideringsinstrumenten om elke essentiële aanname te bestrijken die voor de verschillende fasen (van ontwikkeling tot tenuitvoerlegging en werking) van het interne model is vastgesteld.

Richtsnoer 48 – Stresstests en scenarioanalyse

1.132. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming stresstests en scenarioanalyses gebruikt als onderdeel van de validering van het interne model.

1.133. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich met name een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de gebruikte stresstests en scenarioanalyses de relevante risico's bestrijken en dat daarop ook in de loop van de tijd toezicht wordt uitgeoefend.

Richtsnoer 49 – Toepassing van de instrumenten

1.134. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in staat is om nadere toelichting te geven over welke valideringsinstrumenten worden gebruikt voor welke onderdelen van het interne model en waarom deze valideringsinstrumenten voor dit bepaalde doel geschikt zijn, door in ieder geval een beschrijving te geven van:

- a) de materialiteit van het onderdeel van het model dat gevalideerd wordt;
- b) het niveau waarop het instrument zal worden toegepast, variërend van de individuele risico's, modelleringsblokken, portefeuilles en bedrijfsonderdelen tot geaggregeerde resultaten;
- c) het doel van de betreffende valideringstaak; en
- d) de verwachte resultaten van de validering.

Richtsnoer 50 – Gegevensreeksen voor de validering

1.135. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de in het valideringsproces gebruikte geselecteerde gegevens en deskundige oordelen de onderneming daadwerkelijk in staat stellen om het interne model in een breed scala van omstandigheden te valideren (waarbij zowel omstandigheden in aanmerking worden genomen die zich in het verleden hebben voorgedaan als omstandigheden die zich mogelijk in de toekomst kunnen voordoen).

Hoofdstuk 10: Documentatie

Richtsnoer 51 - Controleprocedures

1.136. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat de documentatie van het interne model voortdurend actueel is en regelmatig wordt bijgewerkt.

1.137. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich meer in het bijzonder een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming ten minste zorgt voor:

- a) een effectieve controleprocedure voor de documentatie van het interne model;
- b) een versiecontroleprocedure voor de documentatie van het interne model; en
- c) een duidelijk referentiesysteem voor de documentatie van het interne model, dat in een documentatieoverzicht gebruikt moet worden.

Richtsnoer 52 - Documentatie van methodologieën

1.138. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming documentatie samenstelt die uitvoerig genoeg is om een gedetailleerd inzicht in de methodologieën en technieken te verschaffen die in het interne model worden gebruikt, met inbegrip van in ieder geval:

- a) de onderliggende aannames;
- b) de toepasselijkheid van dergelijke aannames afgezet tegen het risicoprofiel van de onderneming; en
- c) tekortkomingen in de methodologie of de techniek.

1.139. Dit moet ook van toepassing zijn indien een methodologie of elke andere techniek die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in het interne model is gebruikt, door een externe partij wordt gedocumenteerd.

1.140. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bij het overeenkomstig artikel 125, derde paragraaf, van Solvabiliteit II documenteren van de theorie, de aannames en de wiskundige en empirische grondslag waarop een in het interne model gebruikte methodologie gebaseerd is, daarin de materiële stappen in de ontwikkeling van de methodologie opneemt, indien beschikbaar, evenals alle andere methodologieën die door haar in overweging werden genomen maar die vervolgens niet zijn gebruikt.

Richtsnoer 53 – Omstandigheden waaronder het interne model niet doeltreffend werkt

1.141. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in haar documentatie een algemene, in één document geconsolideerde samenvatting opneemt van de materiële tekortkomingen van het interne model, die in ieder geval de navolgende aspecten omvat:

- a) de risico's die niet door het interne model worden bestreken;
- b) de beperkingen van de risicomodellering die in het interne model is gebruikt;
- c) de aard, omvang en bronnen van onzekerheid verband houdende met de resultaten van het interne model, met inbegrip van de gevoeligheid van de resultaten voor de essentiële aannames die aan het interne model ten grondslag liggen;
- d) de tekortkomingen in de gegevens die in het interne model zijn gebruikt en het gebrek aan gegevens voor de berekening van het interne model;
- e) de risico's die uit het gebruik van externe modellen en externe gegevens in het interne model voortvloeien;
- f) de beperkingen van de informatietechnologie die in het interne model is gebruikt;
- g) de beperkingen in de governance van het interne model; en
- h) de verrichte werkzaamheden met het oog op het vaststellen van deze tekortkomingen en alle plannen om verbeteringen in het model aan te brengen.

Richtsnoer 54 – Geschiktheid voor de doelgroep

1.142. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming het beschikbaar stellen van documentatie over het interne model overweegt die uit meer dan één documentatieniveau bestaat, zodat de documentatie ook op de verschillende toepassingen en doelgroepen afgestemd kan worden.

Richtsnoer 55 - Gebruikershandleidingen of procesbeschrijvingen

1.143. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, als onderdeel van haar documentatie over het interne model, gebruikershandleidingen of procesbeschrijvingen ter beschikking stelt over de werking van het interne model die voldoende uitgebreid is om een onafhankelijke, ter zake goed geïnformeerde derde in staat te stellen het interne model toe te passen en uit te voeren.

Richtsnoer 56 - Documentatie van de output van het model

1.144. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de outputs van het model die relevant zijn om te voldoen aan de vereisten van artikel 120 van Solvabiliteit II, documenteert (niet noodzakelijkerwijs in één document) en bewaart.

Richtsnoer 57 - Software en modelleringsplatforms

- 1.145. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de onderneming middels haar documentatie informatie verstrekt over de software, modelleringsplatforms en hardwaresystemen die in het interne model worden gebruikt.
- 1.146. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de onderneming bij het gebruik van software, modelleringsplatforms en hardwaresystemen middels haar documentatie een toereikende mate van informatie verstrekt om het gebruik ervan te kunnen beoordelen en te onderbouwen en om de bevoegde nationale autoriteiten in staat te stellen hun deugdelijkheid te beoordelen.

Hoofdstuk 11: Externe modellen en gegevens

Richtsnoer 58 – Externe gegevens

- 1.147. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, gezien de aard van de externe gegevens, aantoont dat zij een adequaat inzicht heeft in de specifieke kenmerken van de externe gegevens die in het interne model zijn gebruikt, met inbegrip van alle materiële transformaties, gewijzigde indelingen, seizoensinvloeden en andere bewerkingen die inherent zijn aan externe gegevens.
- 1.148. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich met name een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in ieder geval:
- a) inzicht heeft in de kenmerken en beperkingen of andere bijzonderheden van de externe gegevens;
 - b) processen ontwikkelt voor het vaststellen van alle ontbrekende externe gegevens en andere beperkingen;
 - c) inzicht heeft in de toegepaste benaderingen en bewerkingen voor ontbrekende of onbetrouwbare externe gegevens; en
 - d) processen ontwikkelt om tijdig consistentiecontroles uit te kunnen voeren, met inbegrip van vergelijkingen met andere relevante bronnen, voor zover gegevens redelijkerwijs beschikbaar zijn.

Richtsnoer 59 – Inzicht in het externe model

- 1.149. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aantoont dat alle partijen die bij het gebruik van het externe model zijn betrokken een toereikend inzicht hebben in de onderdelen van dat externe model die voor de betreffende partijen relevant zijn, met inbegrip van aannames en technische en operationele aspecten.

1.150. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming specifiek aandacht besteedt aan de aspecten van het externe model die meer relevant zijn voor haar risicoprofiel.

Richtsnoer 60 – Het herzien van de keuze van het externe model en de externe gegevens

1.151. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar onderbouwing van de selectie van een bepaald extern model of een bepaalde reeks externe gegevens periodiek herziet.

1.152. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen over de vraag of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet in te hoge mate afhankelijk is van één dienstverlener en over de wijze waarop de onderneming plannen ten uitvoer legt om de gevolgen van het in gebreke blijven van een dienstverlener te beperken.

1.153. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aandacht besteedt aan de updates van het externe model of van de externe gegevens opdat de onderneming beter in staat is om de risico's die zij loopt, te beoordelen.

Richtsnoer 61 – Integratie binnen het intern-modelkader

1.154. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aantoont dat zij over een adequate aanpak beschikt om het externe model in het interne model te integreren, met inbegrip van de technieken, gegevens, parameters en aannames die de onderneming heeft geselecteerd en de outputs van het externe model, dan wel andere outputs.

Richtsnoer 62 – Validering

1.155. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar eigen validering uitvoert van de materiële aannames van het externe model die relevant zijn voor haar risicoprofiel en van het proces om het externe model en de externe gegevens in haar eigen processen en haar interne model te integreren.

1.156. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de deugdelijkheid beoordeelt van de redenen waarom bepaalde elementen of opties die beschikbaar zijn voor het externe model, uiteindelijk wel of niet geselecteerd worden.

1.157. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, als onderdeel van haar eigen validering, toepasselijke informatie in overweging neemt, en met name de analyse van de leverancier of een andere derde, en daarbij zich

tevens een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in ieder geval waarborgt dat:

- a) de onafhankelijkheid van het valideringsproces ten opzicht van de ontwikkeling en werking van het interne model niet in gevaar wordt gebracht;
- b) een en ander consistent is met het valideringsproces dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming hanteert en dat dit ook duidelijk is beschreven in de valideringsbeleidslijn; en
- c) er rekening wordt gehouden met alle impliciete of expliciete vertekeningen in de analyse die door de leverancier of andere derde is verricht.

Richtsnoer 63 - Documentatie

1.158. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aantoont dat de documentatie van externe modellen en gegevens aan de documentatienormen voldoet.

1.159. De bevoegde nationale autoriteiten moeten bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in ieder geval documentatie samenstelt over de navolgende onderwerpen:

- a) de aspecten van het externe model en de externe gegevens die relevant zijn voor haar risicoprofiel;
- b) de integratie van het externe model of de externe gegevens binnen haar eigen processen en interne model;
- c) de integratie van gegevens (met name inputs voor of outputs van het externe model) binnen haar eigen processen en interne model; en
- d) de externe gegevens die in het interne model zijn gebruikt en de bijbehorende bron en toepassingswijze.

1.160. Indien de verzekerings- of herverzekeringsonderneming als onderdeel van haar eigen documentatie voortbouwt op de documentatie die door leveranciers of dienstverleners is samengesteld, moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat er geen afbreuk wordt gedaan aan haar mogelijkheden om aan de documentatienormen te voldoen.

Richtsnoer 64 - De relatie tussen bevoegde nationale autoriteiten en leveranciers van externe modellen

1.161. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar verantwoordelijkheid kan blijven nemen om aan haar verplichtingen te voldoen met betrekking tot haar interne model en de

functie van het externe model of de externe gegevens in het interne model, alsook alle andere vereisten.

- 1.162. De bevoegde nationale autoriteiten moeten de verzekerings- of herverzekeringsonderneming er op eenduidige wijze van in kennis stellen dat alle contacten tussen de bevoegde nationale autoriteiten en de leveranciers van een extern model met het oog op het ondersteunen van de beoordeling van het betreffende model door die autoriteiten, de onderneming niet ontslaat van de verplichting om aan te tonen dat het externe model aan de vereisten voor een intern model voldoet.
- 1.163. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich bij elk proces van pre-applicatie een beeld vormen van het gebruik van een extern model in zijn geheel.
- 1.164. De bevoegde nationale autoriteiten moeten de verzekerings- of herverzekeringsonderneming er op eenduidige wijze van in kennis stellen dat zij alle aanvragen voor het gebruik van een extern model zullen afwijzen indien de onderneming er niet in slaagt om de vereiste specifieke informatie te verstrekken die de bevoegde nationale autoriteiten in staat stelt de aanvraag te beoordelen.

Richtsnoer 65 - Rol van de dienstverleners bij het gebruik van externe modellen en externe gegevens

- 1.165. Door middel van het proces van pre-applicatie moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen over de vraag of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een uitbestedingsovereenkomst aangaat wanneer zij besluit om het externe model niet rechtstreeks te gebruiken.
- 1.166. Op dezelfde voet moeten de bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen over de vraag of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een dienstverlener middels een uitbestedingsovereenkomst opdracht geeft om bepaalde taken te verrichten die verband houden met de externe gegevens.
- 1.167. De bevoegde nationale autoriteiten moeten de verzekerings- of herverzekeringsonderneming er op eenduidige wijze van in kennis stellen dat een dergelijke uitbestedingsovereenkomst de onderneming niet ontslaat van de verplichting om aan te tonen dat het interne model aan de noodzakelijke vereisten voldoet.
- 1.168. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarborgt dat in alle uitbestedingsovereenkomsten met betrekking tot het hanteren van een intern model dan wel inzake het verrichten van de taken die verband houden met de externe gegevens, onder toepassing van de vereisten zoals neergelegd in artikel 49 van Solvabiliteit II, duidelijk de verplichtingen van de partijen zijn gedefinieerd.
- 1.169. De bevoegde nationale autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de wijze waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, ongeacht welke partij feitelijk de taken uitvoert die met de geboden dienst verbonden zijn, de algemene verantwoordelijkheid daarvoor houdt.

Hoofdstuk 12: Functioneren van colleges van toezichthouders tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van interne modellen voor groepen

Richtsnoer 66 – Beeldvorming over het toepassingsgebied van het interne model tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep

1.170. Tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep moeten de groepstoezichthouder, de overige betrokken bevoegde nationale autoriteiten en andere bevoegde nationale autoriteiten zoals aangewezen door het college, bij de beeldvorming over de deugdelijkheid van het toepassingsgebied van het interne model de navolgende aspecten in overweging nemen:

- a) het belang van de verbonden ondernemingen binnen de groep met betrekking tot het risicoprofiel van de groep;
- b) het risicoprofiel van de verbonden ondernemingen binnen de groep ten opzichte van het algemene risicoprofiel van de groep;
- c) een overgangsregeling van de groep, waar van toepassing, om het toepassingsgebied van het model in een latere fase uit te breiden en het bijbehorende tijdschema;
- d) de geschiktheid van de standaardformule of een ander intern model waarop het proces van pre-applicatie van toepassing is en dat gebruikt zal worden voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming die onder het toepassingsgebied van het interne model valt; en
- e) de geschiktheid van de standaardformule of een ander intern model waarop het proces van pre-applicatie van toepassing is en dat gebruikt zal worden voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming binnen de groep maar die niet onder het toepassingsgebied van het interne model voor de groep valt.

1.171. Bij de beeldvorming over de deugdelijkheid van de uitsluiting van verbonden ondernemingen binnen de groep van het toepassingsgebied van het interne model, moeten de groepstoezichthouder en de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten beoordelen of de uitsluiting van de ondernemingen kan leiden tot:

- a) een onjuiste toerekening van eigen vermogen gebaseerd op de solvabiliteitskapitaalvereisten van individuele ondernemingen en niet op hun bijdrage aan het risicoprofiel van de groep;
- b) inconsistenties als gevolg van het gebruik van het interne model om het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep te berekenen en van het

- gebruik van de standaardformule of van een ander intern model dat zich in het proces van pre-applicatie door een verbonden onderneming binnen de groep bevindt, om haar solvabiliteitskapitaalvereiste te berekenen;
- c) zwakheden in het riskmanagement van de groep en van verbonden ondernemingen binnen de groep als gevolg van het beperkte toepassingsgebied van het interne model; of
 - d) een inadequaat solvabiliteitskapitaalvereiste voor de groep in verhouding tot het risicoprofiel van de groep.

Richtsnoer 67 - Taken van de groepstoezichthouder en de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten die een rol spelen bij het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep

- 1.172. Tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep moeten de groepstoezichthouder en de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten afspraken maken over de meest doelgerichte en doelmatige verdeling van de taken tussen de betrokken bevoegde nationale autoriteiten.
- 1.173. In overleg met de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten moet de groepstoezichthouder de overeengekomen taakverdeling vastleggen en een werkplan en onderlinge communicatieregels opstellen.
- 1.174. In het geval van een intern model voor de groep op basis van artikel 231 moeten de groepstoezichthouder en de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten in overweging nemen om in het werkplan bijzondere afspraken op te nemen met het oog op het vaststellen van taakverdeling en onderlinge communicatieregels.
- 1.175. Waar van toepassing actualiseert de groepstoezichthouder het betreffende werkplan in overleg met de betrokken bevoegde nationale autoriteiten.
- 1.176. De groepstoezichthouder dient te waarborgen dat het werkplan het tijdschema, de belangrijkste stappen en de op te leveren producten betreffende het proces van pre-applicatie bevat.
- 1.177. De groepstoezichthouder dient te waarborgen dat het werkplan ten minste:
- a) vaststelt wanneer en hoe de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten in het proces van pre-applicatie geraadpleegd of ingeschakeld worden;
 - b) vaststelt wanneer en hoe de andere bevoegde nationale autoriteiten binnen het college van toezichthouders toegestaan worden om te participeren in het proces van pre-applicatie, rekening houdend met het feit dat hun participatie beperkt zal blijven tot het vaststellen en voorkomen van omstandigheden waarin de uitsluiting van onderdelen van de bedrijfsactiviteiten van het toepassingsgebied van het interne model kan leiden tot een materiële onderwaardering van de groepsrisico's of waarin het interne model strijdig zou kunnen zijn met een ander intern model dat zich in een proces van pre-applicatie bevindt en dat gebruikt zal worden voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van

een van de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen in de groep;
en

- c) de prioriteiten voor de beoordeling vaststelt, rekening houdend met het toepassingsgebied van het interne model, de specifieke kenmerken van elke verbonden onderneming in de groep, het risicoprofiel van de groep en van de verbonden ondernemingen in de groep en de beschikbare en relevante informatie over het interne model.

1.178. Indien een van de betrokken bevoegde nationale autoriteiten een substantieel punt van zorg vaststelt met betrekking tot het proces van pre-applicatie, moet zij de groepstoezichthouder en de andere betrokken autoriteiten hiervan zo spoedig mogelijk in kennis stellen.

Richtsnoer 68 – Gezamenlijke onderzoeken ter plaatse tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep

1.179. Tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep moeten de groepstoezichthouder en de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten voorstellen doen voor en overleggen over het tijdstip en de wijze waarop gezamenlijke onderzoeken ter plaatse worden uitgevoerd om alle informatie met betrekking tot het proces van pre-applicatie te verifiëren teneinde de effectiviteit van het proces te waarborgen.

1.180. De bevoegde nationale autoriteiten die een voorstel doen voor een gezamenlijk onderzoek ter plaatse, stellen de groepstoezichthouder hiervan in kennis onder vermelding van het toepassingsgebied en het doel van het onderzoek, rekening houdend met de doelstellingen van gezamenlijke onderzoeken ter plaatse met betrekking tot het proces van pre-applicatie zoals die door de betrokken bevoegde nationale autoriteiten zijn afgebakend.

1.181. De groepstoezichthouder stelt vervolgens de andere bevoegde nationale autoriteiten die bij het proces van pre-applicatie betrokken zijn, van dat onderzoek in kennis, evenals Eiopa en, waar relevant, andere bevoegde nationale autoriteiten in het college die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op belangrijke bijkantoren als bedoeld in artikel 248, lid 3, van Solvabiliteit II, en de bevoegde nationale autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op andere bijkantoren.

1.182. Nadat de bevoegde nationale autoriteiten, die aan het gezamenlijke onderzoek ter plaatse zullen deelnemen, zijn vastgesteld, overleggen zij en maken zij afspraken over het uiteindelijke toepassingsgebied, het doel, de structuur en de taakverdeling met betrekking tot dat onderzoek.

1.183. Indien de bevoegde nationale autoriteit die het onderzoek organiseert niet de groepstoezichthouder is, moet die autoriteit de relevante documentatie ter beschikking stellen van de groepstoezichthouder.

1.184. De groepstoezichthouder stelt de relevante documentatie ter beschikking van de bevoegde nationale autoriteiten die bij het proces van pre-applicatie betrokken zijn, ter beschikking van de overige bevoegde nationale autoriteiten die aan het gezamenlijke onderzoek ter plaatse deelnemen en ter beschikking van Eiopa. De groepstoezichthouder verstrekt de overige leden van het college en andere deelnemers een overzicht van de ontvangen relevante documentatie

en stelt hun na een specifiek daartoe strekkend verzoek de gevraagde relevante documentatie ter beschikking.

- 1.185. Op basis van een verslag met de belangrijkste bevindingen van het gezamenlijke onderzoek ter plaatse, bespreekt de nationale bevoegde autoriteit die het onderzoek heeft georganiseerd de resultaten en de te nemen maatregelen met de betrokken bevoegde nationale autoriteiten.
- 1.186. Als onderdeel van de overeengekomen informatie-uitwisseling binnen het college stelt de groepstoezichthouder de overige leden van het college op de hoogte van de resultaten van en maatregelen voortvloeiend uit het onderzoek.

Richtsnoer 69 – Activiteiten die niet ter plaatse worden uitgevoerd met betrekking tot interne modellen tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep

- 1.187. Tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep moeten de betrokken bevoegde nationale autoriteiten de belangrijkste bevindingen van hun niet ter plaatse uitgevoerde activiteiten met de groepstoezichthouder en de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten uitwisselen en bespreken.
- 1.188. De betrokken bevoegde nationale autoriteiten moeten de benaderingswijze die zij hanteren voor de controle van de elementen van het interne model uitwisselen met de groepstoezichthouder en de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten.
- 1.189. Indien de betrokken bevoegde nationale autoriteiten na die uitwisseling vaststellen dat er van substantiële verschillen tussen de gevolgde benaderingswijzen sprake is, moeten zij dit bespreken en tot overeenstemming komen over een proces om consistente benaderingswijzen te ontwikkelen wanneer zij het relevant achten om deze nader op elkaar af te stemmen.
- 1.190. Indien zij dit relevant achten, moeten de betrokken bevoegde nationale autoriteiten overwegen om de instrumenten en technieken die zij gebruiken voor het controleren van de elementen van het interne model, uit te wisselen met de andere betrokken bevoegde nationale autoriteiten.

Richtsnoer 70 – Betrokkenheid van bevoegde nationale autoriteiten van een derde land bij het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep

- 1.191. Tijdens het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor een groep moeten de groepstoezichthouder en de overige betrokken bevoegde nationale autoriteiten zich een beeld vormen over de vraag of en welke bevoegde nationale autoriteiten uit derde landen dienen te worden geraadpleegd.
- 1.192. Alvorens de nationale bevoegde autoriteit van een derde land te raadplegen, neemt de groepstoezichthouder met steun van de betrokken bevoegde nationale autoriteiten adequate stappen om te waarborgen dat de wettelijke bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van informatie in de jurisdictie waaronder de betreffende nationale bevoegde autoriteit van het derde land valt, gelijkwaardig zijn aan de vereisten inzake beroepsgeheim op grond van

Solvabiliteit II, overige EU-richtlijnen en de nationale wetgeving die van toepassing is op de betrokken bevoegde nationale autoriteiten.

Compliance- en rapportageregels

- 1.193. Dit document bevat richtsnoeren die overeenkomstig artikel 16 van de Eiopa-verordening zijn opgesteld. In overeenstemming met artikel 16, lid 3, van de Eiopa-verordening spannen de bevoegde autoriteiten zich tot het uiterste in om aan de richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen.
- 1.194. Bevoegde autoriteiten die aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn om ze op te volgen, integreren deze richtsnoeren op passende wijze in hun regulerings- of toezichtkader.
- 1.195. Binnen twee maanden na de bekendmaking bevestigen de bevoegde autoriteiten aan Eiopa of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn om deze richtsnoeren op te volgen, een en ander onder opgave van de redenen wanneer zij niet aan deze richtsnoeren voldoen of wanneer zij niet voornemens zijn om deze richtsnoeren op te volgen.
- 1.196. Indien de bevoegde autoriteiten niet binnen de gestelde termijn reageren, worden zij geacht in gebreke te zijn wat het voldoen aan de rapportagevereisten betreft.

Slotbepaling inzake herziening

- 1.197. Eiopa behoudt zich het recht voor om deze richtsnoeren te herzien.